

Nr. 612
van het arrest

Nr. 114 P 2000
van het parket

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

1.
zelfstandige
geboren te op
wonende te

- beklaagde

2.
interieurarchitect
geboren te op
wonende te

- beklaagde

beiden vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

in de loop van 1997 en vastgesteld op 21

oktober 1997

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd of geweest zijnde _____ eigendom van : _____ zelfstandige, geboren te _____ op _____ wonende te _____ in _____ inrevisieursarchitect, geboren te _____ op _____ wonende te _____

Een grond te hebben gebruikt voor het afbreken en bouwen van een vaste inrichting, te weten het afbreken van oude stallingen en het bouwen van een paardenstal van 10m bij 5m zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 21 oktober 1997 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde amtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 23 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 4.000,- Fr. per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 29.03.1999, en ambtsnalve ingeschreven.
Ontvangen : 2.937 frank. De Bewaarder (get.)

Verkregen krachtens een akte van aankoop, ieder voor de onverdeelde helft in V.E., ontvangen op 12.12.1995 door Mr. notaris te _____

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 5 januari 2000 door beide BEKLAAGDEN tegen al de beschikkingen
- 5 januari 2000 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 21 december 1999 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13de kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

Preciseert de tijdsbepaling van de feiten als volgt :
vanaf 21 oktober 1997 tot 19 maart 1999, datum van bevel tot dagvaarden;

eerste beklaagde :

Verklaart beklaagde plichtig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DETTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 der wet van 24.12.1993, tot betaling van EEN bijdrage van TIEN frank, gebracht op TWEDDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, begroot op de som van 2.011 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

tweede beklaagde :

Verklaart beklaagde plichtig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DETTIG DAGEN.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 der wet van 01.08.1985 en art. 58 KB. 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 der wet van 24.12.1993, tot betaling van EEN bijdrage van TIEN frank, gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, begroot op de som van 2.011 frank.

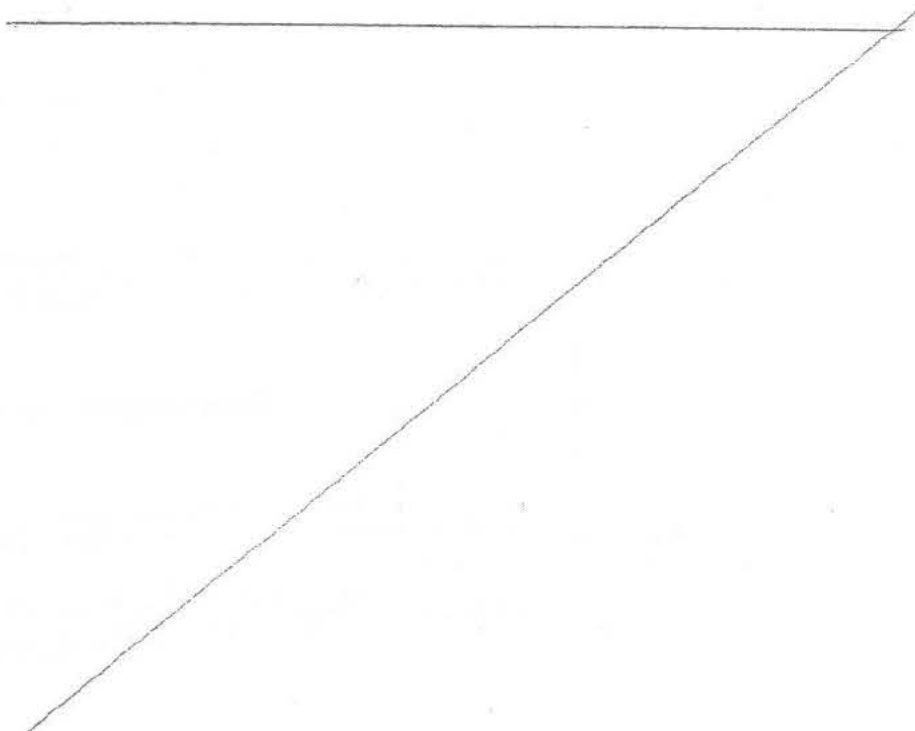
Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993.

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen de complete sloping -inclusief de vloerplaten- impliceert van de paardenstal en dit binnen de ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burge-meester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 4.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Deze feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het huidige decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999) zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), en de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003;

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beide beklaagden ingestelde strafvordering door voormelde precisering en actualisering niet gewijzigd worden;

Dat de beide beklaagden van voormelde precisering en actualisering in kennis gesteld werden enerzijds bij de dagvaarding tot dagstelling d.d.20 november 2001 voor de terechtzitting van dit Hof van beroep van 3 januari 2002 en anderzijds aanvullend ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 11 september 2003 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de schuld van elk van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals gepreciseerd en geactualiseerd bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door de beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt;

Overwegende dat de in hoofde van elk van de beide beklaagden aangehouden en bewezen feiten zoals gepreciseerd en geactualiseerd de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden;

Overwegende dat de beide beklaagden ter terechtzitting van het Hof zich akkoord verklaarden met de toepassing van de wet van 29 juni 1964 op de opschorting met de eventueel op te leggen voorwaarden en dat zowel beklagde die thans over een relatief gunstig strafrechtelijk verleden beschikt als beklagde die thans over een blanco strafregister beschikt, in de wettelijke voorwaarden verkeren om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling;

Dat, gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van elk van de beide beklaagden en met het oog op het bevorderen van de reclassering van de beklaagden, het aangewezen is met betrekking tot de feiten zoals gepreciseerd en geactualiseerd aan elk van de beide beklaagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van één jaar;

Overwegende dat, aangezien inmiddels aan de beide beklaagden een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd werd voor de regularisatie van de paardenstal, de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp geworden is en het Hof daaromtrent niet meer te oordelen heeft;

Overwegende met betrekking tot de gerechtskosten dat de eerste rechter ten onrechte elk van beide beklaagden tot een deel van de gerechtkosten veroordeelde, terwijl overeenkomstig artikel 50 van het Strafwetboek, de beide beklaagden te dezen hoofdelijk tot het geheel van die kosten dienen veroordeeld;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen :

- 2, 11, 12, 14, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190bis, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210 en 211 van het wetboek van Strafvordering
- 1, 3, en 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wetten van 9 januari 1991, 10 februari 1994, 11 juli 1994, 22 maart 1999 en 28 maart 2000;
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door de K.B.'s van 29 juli 1992 en 23 december 1993 en artikel 1 K.B. 11 december 2001
- 3 en 4 wet 30 oktober 1998

vanaf 21 oktober 1997 tot 19 maart 1999

- voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden

Deze feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het huidige decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999) zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), en de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003;

Verklaart beide beklaagde schuldig aan de feiten zoals geactualiseerd en gepreciseerd,

Verleent aan beide beklaagden voor de bewezen verklaarde feiten samen het voordeel van de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling voor een periode van EEN JAAR vanaf heden;

Legt aan ieder der beklaagden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Stelt vast dat de herstellvordering van de Stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp geworden is;

Verwijst beklaagden solidair tot de kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 163,04 EUR;

Legt de kosten van het hoger beroep ingesteld door het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TWAALFDE kamer van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op NEGEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN DRIE

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier